

Posudek diplomové práce

Diplomantka: Vladimíra Roháčková

Název práce: Notářský řád za vlády Maxmiliána I. Habsburského

Oponentka: JUDr. et Mgr. Vendulka Valentová

Diplomová práce studentky 5. ročníku Fakulty právnické ZČU v Plzni Vladimíry Roháčkové se zařadila mezi skupinu diplomových prací, které jsou na Katedře právních dějin věnovány dějinám notářského stavu.

Diplomantka se ve své práci zaměřila na analýzu říšského notářského řádu z roku 1512, který byl vydán za vlády Maxmiliána I. Habsburského a v českých zemích jej zavedl panovník Ferdinand I. Habsburský. Na úvod je nutno poznamenat, že autorka se zhostila svého úkolu velmi dobře, i když je pravdou, že samotnému rozboru notářského řádu z roku 1512 mohla autorka věnovat více pozornosti, jelikož se jedná o téma této diplomové práce.

Diplomová práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do pěti zásadních kapitol.

Druhá kapitola obsahuje obvyklou stat', ve které diplomantka až velice podrobně, zejména na úkor kapitole, která se věnuje analýze notářského řádu z roku 1512, nastiňuje dějiny Svaté říše římské až do jejího zániku v roce 1806. Kapitola třetí je zaměřena opět na klasickou historii, a to je vláda Maxmiliána I. Habsburského, který patřil k významným a hlavně pokrokovým panovníkům 16. století, zejména v oblasti jeho reforem, které se týkaly právního řádu a správy.

Předposlední kapitola, čtvrtá, se opět soustřeďuje na obvyklé dějinné souvislosti, v tomto případě na vývoj notářství v evropských zemích, kde se autorka zaměřuje na popis vývoje notářského povolání od jeho počátků až do současnosti. Zde je např. popsán vývoj notářského stavu v Itálii, Německu, Francii, Rakousku a Španělsku. Autorka tímto provádí jakousi komparaci mezi výše uvedenými zeměmi Evropy.

Teprve kapitola šestá, se jeví býti kapitolou stěžejní, která se věnuje analýze říšského notářského řádu z roku 1512. Říšský notářský řád z roku 1512, který platil i v rakouských

zemích, byl na svou dobu velmi významnou věcí, která ovlivnila činnost notářství ve střední Evropě. Tento notářský řád označuje notáře za „sluhu veřejného prospěchu“, který je podřízen jednak právu veřejnému, ale také místním zvykům a obyčejům. Notářský řád požadoval právnické vzdělání „přinejmenším v těch věcech, které se týkají úřadu notáře“ a notář musel být vrchností jmenován či aprobován. Podrobně popisoval, jak mají být vyhotovovány notářské instrumenty, jaký má být jejich obsah a forma, jak mají být vyhotovovány protokoly, resp. imbreviatury a konečně také notářsky prováděné akty jako zřizování testamentu, insinuace císařských listin, udělení procesní plné moci, přijetí apelačního instrumentu apod. Notářský řád měl upravit notářství jen rámcově a bylo ponecháno partikulárnímu právu, aby stanovilo podrobnosti. Ovšem úpadku notářství však nezabránila ani zmíněná právní úprava. V této kapitole jsou rozebrány jednotlivé paragrafy a články výše uvedeného notářského řádu a v závěru této kapitoly autorka provádí shrnutí závěru svého bádání.

Poslední kapitola šestá je dle mého názoru kapitola již zbytečná. Diplomantka se v ní zaměřuje na vývoj notářství v českých zemích.

Práce je psaná přehlednou formou, diplomantka dodržela všechny normou předepsané náležitosti, čerpala z dostupné literatury a pramenů. Chybí mi zde ale zásadní publikace, ze které autorka měla také čerpat, a tou jsou Dějiny notářství v českých zemích, Balík. S. a kol.. Praha: Notářská komora ČR, Národní galerie v Praze, 2014. Je nutno ocenit, že do práce autorka zařadila i obrazovou přílohu.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti doporučuji diplomovou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Obhajoba se zaměří na následující otázku:

Notářský řád z r. 1871

V Plzni dne 21.12.2015

JUDr. et. Mgr. Vendulka Valentová

